

1971 டிசம்பர் 18]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது 1966-ம் வருஷத்திய டிமாண்ட். நூற்றுக் கணக்கான தடவைகள் இங்கே விவாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. திரு. தங்கமணி அவர்கள் இந்த மன்றத்திற்குப் புதியவர்கள். பொதுவாக எக்சஸ் டிமாண்ட் பற்றி விவாதம் நடைபெறுவதில்லை. தாங்கள் பேசவேண்டுமென்று விரும்பினால் தாராளமாகப் பேசலாம். ஆனால் இன்றைக்கு நிறையத் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டியிருப்பதாலும், இன்று சட்டமன்றக் கூட்டம் முடிய வேண்டுமென்ற பொதுவான ஒரு கருத்து இருப்பதாலும் புதிய மரபை ஏற்படுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தாங்கள் பேசவேண்டுமென்று விரும்பினால் தடுக்க வில்லை.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Even as regards Excess Demands the matter has to be put to vote here. So, sometimes if there was an excessive expenditure which could have been avoided, I would like to say something. That has been brought to the knowledge of the Ministry by the Public Accounts Committee. The House also takes note of it. So, it is only for a limited purpose. But I submit to your ruling. Generally, even in the Lok Sabha on Excess Demands if there is unnecessary Excess Demand on a particular item, that is spot-lighted.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி — 'தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 3) சட்டமுன்வடிவு (சட்டப் பேரவை எண் 54/1971) ஆய்வுக்கெடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்'.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

Clauses 2 and 3, were put and carried.

Clause 1, the Schedule, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Sir, I move :

"That the Tamil Nadu Appropriation (No. 3) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 54 of 1971) be passed".

The motion was put and carried, and the Bill was passed into law.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 4) சட்டமுன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 55/1971).

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, "தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 4) சட்டமுன்வடிவு* (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 55/1971) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்

* தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. செ. மாதவன்]

[1971 டிசம்பர் 18]

கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழி
கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே தங்கமணி : இந்த 55-வது எண்ணுள்ள
மசோதாவானது முதலாவது சப்ளிமென்டரி டிமாண்டாக
வந்திருக்கிறது. என் அச்சம் என்னவெனில் அநேகமாக
ஜனவரியில் இன்னொரு சப்ளிமென்டரி டிமாண்ட் வரக்கூடிய
நிலைமை ஏற்படும் என்று கருதுகிறேன். சமீபத்தில்தான் நம்
தமிழ்நாட்டில் ஒவ்வொரு இலாகாவிற்கும் எவ்வளவு செலவழிக்
கப்பட வேண்டும் என்று நாம் முடிவு செய்ததற்குப் பின்னால்
எழுந்து நான்கு மாதங்களுக்கு உள்ளாகவே இன்னொரு 14 கோடி
ரூபாய் வரையிலும் செலவழிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சபைக்கு
முன்னால் வருவது முறையானதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை.
இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கைக்கும் இப்போது நாட்டிலே
ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய அவசர நிலைமைக்கும் எந்தவிதமான
சம்பந்தமும் இல்லை என்பது இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்
கையில் உள்ள ஒவ்வொரு பகுதியையும் நாம் பார்த்தால்
தெளிவாகப் புரியும்.

நான் அந்த விவரங்களுக்குள்ளே போக விரும்பவில்லை. ஆனால்
இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கைகளுக்கும் நாட்டின் நிலைமைக்
கும் சம்பந்தம் இல்லாமல் ஏற்கனவே பட்ஜட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு
மானியக்கோரிக்கைகள் சபைக்கு முன்னால் வைக்கப்பட்டபோது
எந்த நிலை இருந்ததோ அந்த நிலைதான் இருக்கிறது என்பதை
எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். நான் ஏற்கனவே இந்த துணை
மானியக் கோரிக்கைகள் மீது சில வெட்டுப் பிரேரணைகள்
கொடுத்திருந்தேன். அன்று சபையில் அந்த விவாதம் நிறுத்தப்
பட்டு கில்லட்டின் ஏற்பட்ட காரணத்தினால் அவற்றை இந்த
சபைமுன் நான் சமர்ப்பிக்க முடியவில்லை. இருந்தாலும் இப்போது
அதில் எழுப்பப்பட்டுள்ள ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை மட்டும் இங்கு
எடுத்துக் குறிப்பிடலாம் என்று கருதுகிறேன்.

இந்த அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிபார்ம்ஸ் கமிஷன் சம்பந்தமாக
இங்கு பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். என் தொழிற்சங்க அனுபவம்
என்னவென்றால் ஒரு விஷயம் பற்றி அரசாங்கத்தைக் கேட்டால்
சம்பள போர்டு அமைத்திருக்கிறோம், ஆகவே சம்பள போர்டு
தீர்ப்பு வருகிற வரையில் அதை ஒத்திவைக்கவேண்டும் என்று
சொல்லிவிடுவார்கள். சம்பள போர்டு தீர்ப்பு வருவதற்கு மூன்று
ஆண்டுகளாகும். அதேமாதிரி மத்திய சர்க்கார் ஏற்கனவே ஒரு
அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிபார்ம்ஸ் கமிஷன் ஒன்று நியமித்து தமிழகம்
போன்ற மாநிலங்களுக்கு—வெகு விரிவாக எல்லோரும் புரிந்து
கொள்ளக்கூடிய விதத்தில் அந்த ரிப்போர்ட்டில் அம்சங்கள் இருக்
கின்றன. அப்படி இருந்ததற்கும் பின்னால் இப்போது நாம் அமைத்
திருக்கக் கூடிய அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிபார்ம்ஸ் கமிஷன் இருக்
கிறதே அக் கமிஷன் ஒரு பெரிய கேள்வித்தாளை தயாரித்து
அனுப்பியிருக்கிறார்கள். எந்தக் கேள்வித்தான் வந்தாலும் நான்

1971 டிசம்பர் 18] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

பதில் எழுதுவதுண்டு. ஆனால் இந்த கேள்வித்தாளுக்கு நான் பதில் எழுதுவதாக இல்லை. அதை வைத்துத்தான் இவர்கள் இடைக்காலத்தில் ஒரு தீர்ப்பு கொடுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. ஏற்கனவே செயல்படாமல் இருக்கக் கூடிய இந்த ஏ.ஆர்.ஸி.-க்கு இன்னும் கொஞ்சம் பணத்தைக் கொடுத்து அவர்கள் செயல்படுவதில் காலதாமதம் ஏற்படும் போக்கு இருக்கிறது. ஆகவே சீக்கிரத்தில் ஒரு இடைக்கால ரிப்போர்ட்டை சமர்ப்பித்து—இன்று பலவித மாறுதல்கள் ஏற்படவேண்டியிருக்கிறது.

உதாரணத்திற்காகச் சொல்கிறேன். ஐந்தாறு காரியதரிசிகளை வைத்திருக்கக் கூடிய ரெவன்யூ போர்ட் சம்பந்தமாக கொள்கை ரீதியில் அரசு முடிவு எடுக்கவேண்டியதற்கு, அதுகுறித்து ஏ.ஆர்.ஸி.-க்கு விடுகிறோம் என்றனவிற்கு ஒத்திப்போடப்படுகிறது. ஆகவே, இந்தக் கமிஷன் செயல்கள் குறித்து சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். சில மாவட்டங்களில் இன்டென்சிவ் அக்ரிகல்ச்சரல் ப்ரொடக்ஷன் இருக்கிறது. அத்தகைய மாவட்டங்களில் மதுரை மாவட்டமும் ஒன்று. அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு அரிதத்தில் அவர்களுக்கு தேவையான பொருள்கள் கிடைக்கவேண்டும். பல கூட்டுறவு அமைப்புகளைப் பார்த்தால் தேவையான சாமான்கள் விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதில்லை என்ற குறைதான் இருந்து வருகிறது. பத்து கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன என்றால் இரண்டு ஸ்தாபனங்களில்தான் தேவையான சாமான்கள் இருக்கின்றன என்பதும், சில ஸ்தாபனங்களில் தேவையான உரம் போன்ற சாமான்கள் இல்லை என்ற ஒரு நிலைதான் இருக்கிறது. அவர்களுக்கும் இப்போது நாம் அதிகமாகப் பணம் கொடுக்கிறோம். அப்படிப் பணம் கொடுக்கும்போது அந்தப் பணத்தின் பலன் பூராவும் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, வாலிப் படை ஒன்று தேர்ந்தெடுப்பதுபற்றி அதற்காக நாம் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். எந்த முறையில் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி நான் குறை கூறவிரும்பவில்லை. பல புகார்கள் வந்துள்ளன. படித்த வாலிபர்கள், பி.ஏ. பட்டம் பெற்றவர்கள் பலர் இந்தப் படையில் இடம் கிடைக்குமென மனு செய்திருக்கிறார்கள். யார் யார் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், எந்த அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது இன்னும் மர்மமாகவே இருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் கலெக்டர், சி.ஈ.ஓ., டீன் இவர்கள் சேர்ந்து தேர்ந்தெடுக்கிற முறையிருக்கிறது. அப்படி தேர்ந்தெடுப்பது என்பதில் சர்வீஸ் கமிஷன் முறையிலான அமைப்பு இல்லாதது சந்தேகத்திற்கு இடம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. லட்சக் கணக்கான வாலிபர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கும்போது இதில் அரசு சிறிது கவனத்தோடு இருக்கவேண்டும். முன்பு இதை சர்வீஸ் கமிஷனுக்குவிட்டுவிடலாம் என்று சொன்னேன். அதற்கு விடவில்லை. அந்தந்த மாவட்டங்களில் சில கமிட்டிகள் போட்டு

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 டிசம்பர் 18]

அவற்றையும் அதிகாரமில்லாத கமிட்டிகளாக ஆக்கி ஏதோ ஒரு முறையில் இன்று தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் மக்கள் மத்தியில் இருக்கிறது. மக்கள் பிரதிநிதி என்ற முறையில் இதை அழுத்தமாக இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவது என்னுடைய கடமையாகும் என்ற முறையில் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

இன்னும், கைத்தறி நெசவாளர்கள் பற்றியும், கூட்டுறவு செயல்படும் முறை பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கைத்தறி கூட்டுறவு சொசைட்டிஸ் செயல்படுவதற்கும் அவர்களுக்குத் தேவையான நிதியை அந்தந்தக் காலத்தில் கொடுக்கவும் அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டும். ஏற்கனவே செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்த பல சொசைட்டிகள் இன்று மூடப்பட்டுக்கிடக்கின்றன. அதன் காரண காரியங்களை அறிந்து உடனடியாக அவைகளைத் திறப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

இறுதியாக நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது மூன்று மாக்னெசைட் கம்பனிகள் இருக்கின்றன. அவைகளில் ஒன்று டால்மியாவிற்குச் சொந்தமாகவும், இன்னொன்று பிரேன் முக்கர்ஜிக்கு—பேர்ன் அன்ட் கோ—சொந்தமாகவும், இன்னொன்று ஒரு தனி பாரிடமும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த மாக்னெசைட் நமக்கு சில பொருள்களுக்கு வேண்டுமென்று வட்சத்திற்கு மேல்நாம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். மத்திய அரசிடம் எடுத்துச் சொல்லி இம்மாதிரி தொழில்களை தமிழக அரசு ஏற்று நடத்துவதற்கான முயற்சிகளைச் செய்யவேண்டும். மாக்னெசைட் பொறுத் தவரையில் பாராமுகமாகவே அரசாங்கம் இருக்கிறது என்ற குற்றச் சாட்டைச் சமத்த நான் விரும்புகிறேன் அந்த மூன்று கம்பெனிகளையும் அரசு ஏற்றெடுத்து நடத்த மத்திய அரசிடம் எடுத்துச் சொல்லி அவர்கள் முயற்சி செய்யக்கூடிய முறையில் செய்தால் அதன் துணைத் தொழில்கள் நன்கு செயல்பட உதவியாக யிருக்கும்.

மீண்டும் ஒருமுறை சொல்லிக்கொள்கிறேன். 14 கோடி ரூபாய் வரையில் உடனடியாக அதிகமாகச் செலவழிக்கவேண்டும் என்று இச் சட்டசபைக்கு முன்னால் வருவது முறையல்ல என்று மீண்டும் ஒரு முறை சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேரம் குறைவாகயிருப்பதால் இந்த நிதி ஒதுக்கீடு மசோதா குறித்து ஒருசில கருத்துக்களை மட்டும் இங்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்

முதலாவதாக, இந்தக் கிராமப்புற வேலைவாய்ப்பிற்காக ஒரு க்ராஷ் ப்ரோக்ராம் மத்திய அரசின் நிதியைக் கொண்டு 50 கோடி ரூபாய் திட்டத்தின்கீழ் இங்கு செயல்பட்டு வருகிறது. இந்தத்

1971 டிசம்பர் 18] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

திட்டம் ஆங்காங்கு சரிவர நிறைவேறாமல் கிராமங்களில் உள்ள முற்பகல் வேலைதேடும் வாலிபர்களை ஈர்ப்பதற்கு பயனற்ற வகையில் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதைத் துவக்கும் போது ஒரு நபருக்கு மாதத்திற்கு தூறு ரூபாய் வருமானம் வருகிற வகையில் அமையும் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இப்போது அது போய் அவுட்டர்ன் பார்த்து செய்கிற வேலையை நிர்ணயிக்கிற காரணத்தால் சில இடத்தில் கட்டாந்தரையாக இருந்தால் ரூ. 1, ரூ. 1½ கூலி தான் வருகிறது. இதனால் வேலைசெய்பவர்கள் அதிகக் கூலி பெறமுடியாமல் போகிறது. வேலை செய்வதற்கு ஆட்கள் கிடைக்க மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதனால் திட்டத்திற்கு ஒதுக்குகிற பணம் லாபஸ் ஆகி விடுகிறது. வாக்களித்த தொகை செலவாகிற வகையில் இதற்கு வழி வகை செய்யவேண்டுமென்றும், அப்படி செய்வது தான் சிறப்பான திட்டமாக இருக்குமென்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

குடி தண்ணீர் திட்டத்திற்காக ரூ. 2 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கோவை மாவட்டத்தில்—தலைவரவர்களே, உங்களுக்குத் தெரியும்—பல்லடம், அவினாசி, போன்ற இடங்களில் குடிதண்ணீர் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. நெல்லக்குப்பம் திட்டத்திற்கு அரசு ஒப்புதல் தந்து இருக்கிறது. ஆனால் அந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப் படாமல் இருக்கிறது. உலக வங்கியோடும், ஆயுள் இன்சூரன்ஸ் கார்ப்பரேஷனோடும் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதாக அரசாங்கத் தரப்பில் சொல்லப்படுகிறது. இந்த ஆண்டு இறுதிக் குள்ளாவது பணம் பெற்று அதை நிறைவேற்றித்தான் வேண்டுமென்று பணிவோடு வேண்டுகோள் விடுகிறேன்.

அடுத்ததாக, இந்தப் பிராந்தியத்தில் தீர்ப்பாசன வசதி சரியாக இல்லாத காரணத்தால், பாண்டியாறு-புன்னம்புழா திட்டத்தை நிறைவேற்றி முடிக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. அது சம்பந்தமாக நமது மாநில முதலமைச்சர் கேரள மாநில முதலமைச்சரைச் சந்தித்துப் பேசுவதாகவும், விரைவில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்றும் கடந்த சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரில் சொன்னார்கள். அப்படிச் சந்தித்துப் பேசியதாகத் தெரியவில்லை. இந்த ஆண்டு கொஞ்சம் மழை கருணை காட்டியிருக்கிறது. ஆனால் கிணறுகளில் தண்ணீர் வரவில்லை. புஞ்சை பயிர்களுக்குத்தான் பயன் அளித்து இருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டு மழை பெய்யாவிட்டால் புஞ்சைப்பயிர் போய்விடும். ஆகவே, இந்த பாண்டியாறு-புன்னம்புழா அணைத்திட்டத்தை நிச்சயமாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டும். அது தான் அந்தப் பகுதியில் வாழும் மக்களுக்கு நிரந்தர பரிகாரத்தை அளிக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். கேரளத்தில் இருக்கும் அரசியல் கழுவில் இந்தப் பாண்டியாறு-புன்னம்புழா திட்டமும் கழன்று கொண்டு இருக்கிறது. மேல் மட்டத்தில் இருக்கும் தலைவர்களுடன் பேசி, அவர்களுக்கு இருக்கும் அச்சத்தைப் போக்கி, அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1971 டிசம்பர் 18]

கிறேன். முன்னே ஒரு கனடா இன்ஜினிர் சொன்மமாநிரி, இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவிட்டால் அங்கே உள்ள மக்கள் வேளாண்மைத் தொழிலை விட்டு விடும் அபாய நிலைமை ஏற்பட்டு விடும் என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கோவையில் பஞ்சாலைகள் நிறைய இருக்கின்றன. இந்த தேச நெருக்கடி சமயத்தில் உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறோம். ஆனால் அங்கே இருக்கும் பல முதலாளிகள் மூன்றாவது ஷிப்பை மூடுகிறார்கள். ஏராளமான பேர்களுக்கு லே-ஆப் கொடுக்கிறார்கள். இப்படி வேலைகளைப் பாதிக்கும் காரியத்தைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். தேசிய நெருக்கடி சமயத்தில் எதைச் செய்யவேண்டுமோ அதற்கு நேர் எதிராக செய்கிறார்கள். அதனாலே, அரசு அதில் தலையிட்டு, உடனடியாக தலையிட்டு, முழுமையாக 3 ஷிப் நடப்பதற்கு உரிய வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்டசபை நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விழைகிறேன். சட்டமன்றக் கூட்டம் நடைபெறுகிறது. கூட்டத்திற்கான அறிவிப்பு வருகிறது. ஆனால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அந்தக் கூட்டம் எத்தனை நாளைக்கு நடைபெறும் என்று தெரிவது இல்லை. இங்கே வந்ததற்குப் பிறகு தான் தெரிகிறது. என்ன பில் வருகிறது, என்ன மசோதா வருகிறது என்று தெரிவித்தல். இங்கே வந்ததற்குப் பிறகுதான் அதற்கான நகல்கள் கிடைக்கின்றன. முன்னாலேயே எல்லாம் தெரிந்துகொண்டு வந்தால் சௌகரியமாக இருக்கும். சிரமமாக இருக்காது. வருவதற்கு முன்னாலே எத்தனை நாட்களுக்கு நடைபெறும் என்ற அறிவிப்பும், அதே போன்று வருகின்ற முக்கியமான மசோதாக்களின் நகல்களும் உறுப்பினர்களுக்கு கொடுக்கப்படுமானால் இன்னும் பயன் உள்ள வகையில் அவர்கள் செயலாற்றுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்ற கருத்தைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, தலைவரவர்களே, இந்தத் தேசிய நெருக்கடி காலம் இன்னும் முடிவடைந்து விடவில்லை. யுத்தம் முடிந்து விட்ட பிறகுதான் அந்த யுத்தத்தின் விளைவுகளை நாம் சரிசெய்ய முடியும். யுத்தத்தால் ஏற்பட்ட சிரமங்கள் இனிமேல் தான் நமக்கு தெரிய இருக்கிறது. யுத்தத்தால் ஏற்பட்ட சேதம் சீர்படுத்தப்பட வேண்டும். அதற்கு என்னென்ன வகையில் வருவாயை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டியிருக்கும். இங்கே சில வரிப்பிரேணைகள் நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கின்றன. இன்னும் சில வர இருக்கின்றன. ஆனால் இந்த நேரத்தில் நான் ஒரேயொரு கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவேன்.

இந்த வரிபோடுவதிலே அல்லது பணி வருவாய் பெருக்குவதிலே இங்கே ஒரு சில நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்வேன். நகர்புறச் சொத்துக்களுக்கு உச்சவரம்பு

1971 டிசம்பர் 18] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

போடவேண்டுமென்ற கொள்கையை அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அதைச் செய்ய தக்க தருணம் இது தான். மாநில அரசு அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கலாம் என்று பத்திய அரசும் சொல்லியிருக்கிறது ஆகவே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, எப்படி இந்த தேசிய நெருக்கடியைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு புதிய வரிகளைப் போட்டோமோ, அல்லது வரிகளை உயர்த்தியிருக்கிறோமோ, அதேபோல் நகர்ப்புறச் சொத்துக் களுக்கு வரம்பு கட்டும் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மசோதாவைத் தயாரிக்க கொஞ்சம் நாளாகலாம். அந்த இடைக் காலத்தில் அந்த நகர்ப்புறச் சொத்துக்களுக்கு, அதிகமாக சொத்துக்கள், கார்கள், வைத்து இருக்கிறவர்களுக்கு பொதுமக்களுக்கு தேவைப்படுகிற சாதனங்களை அதிகமாக வைத்து இருப்பவர்களுக்கு, பொதுமக்களுக்கு தேவைப்படுகிற முக்கியமான இடங்களில் நிலத்தை வளைத்து வைத்திருப்பவர்களுக்கு, வரி அதிகமாக போடுவதற்கு உடனடியாக அரசாங்கம் ஏன் முன்வரவில்லை என்பது எனக்கு வியப்பாக இருக்கிறது. அதைச் செய்ய அரசு உடனடியாக முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன்.

நிர்வாகத்தில் பெருத்த சிக்கனம் வேண்டும். நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு அமைத்து இருக்கிறார்கள். நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவில் எதிர்தரப்பில் இருக்கும் சிலர் கூட இருந்து இருக்க வேண்டுமென்பது என் கருத்து. அந்த நிர்வாக சீர்திருத்தக் குழு இன்று ஒரு பெரிய கேள்வித்தாளை அணுப்பி இருக்கிறது. அந்தக் கேள்வித்தாளுக்கு பதில் வந்தபிறகுதான் அதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகு அது அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். அந்த அறிக்கை எப்போது வரும் என்று தெரியாது. இந்த தேசிய நெருக்கடி காலத்தில் அது வரை நாம் தள்ளிப் போடக்கூடாது. ஆகவே, நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு உடனடியாக எங்கெங்கே சிக்கனம் செய்யலாம் என்பதை அவசரமாக ஆராய்ந்து ஒரு அறிக்கையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டுமென்று அரசு உத்தரவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிர்வாகத் துறையில் சிக்கனம் செய்வதற்கும், செலவைக் குறைப்பதற்கும், பண விரயத்தைத் தவிர்ப்பதற்கும் நிறைய இடம் இருக்கிறது என்பது என் கருத்து. அந்தக் கருத்தை பெரும்பாலும் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதற்கு உடனடியாக ஆலோசனை கூறும்படி நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவுக்கு அரசு ஆணையிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை இத்தோடு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே இந்த நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவில் ஒரு சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நேற்றைய தினம் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எனது நண்பர் லத்தீப் அவர்களுக்கு பதில் அளிக்கிற போது, உருது பேசுபவர்களை உரிய காலத்தில் பின் தங்கியோர்

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்] 1971 டிசம்பர் 18]

பட்டியலில் சேர்க்க ஆவன செய்வேன் என்ற வாக்குறுதியை இந்தச் சபையில் அளித்ததற்காக நான் என் கட்சியின் சார்பிலும், என் சார்பிலும் அவர்களுக்கு என் இருதயபூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி இங்கே நான் பல முறை சொல்லி இருந்தபோதிலும் கூட முன்னேற்றப்பாதையில் நல்ல பல திட்டங்கள் செய்யப்படாமை குறித்து நான் ஒன்றிரண்டு திட்டங்களைச் சுட்டிக்காட்டவேண்டியது அவசியம் என்று கருதுகிறேன். அண்மையிலே நமது மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருந்தபோது அமராவதி ஆற்றின் குறுக்கே, ராஜபுரத்தில் ஒரு பாலம் கட்டித்தரவேண்டுமென்று வேண்டுகோள் செய்தபோது, அது உண்மையிலேயே தேவைதான், நீண்டநாட்களுக்கு முன்பே செய்து இருக்கவேண்டியகாரியம். இதற்கு விரைவிலே அனுமதி பெற்றுத்தருகிறேன் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இது வரையில் இன்வெஸ்டிகேஷனுக்குக் கூட உத்தரவிடவில்லை என்று அறிகிறேன். ஆகவே, இந்தச் சபையில் நான் பணிவன்போடு வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்வது, அதற்கு உண்டான வேலைத் திட்டங்களை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றுதான்.

என்னுடைய தொகுதி மிகுந்த வறட்சியான பகுதி என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். ஆனால் எவ்வித நீர்ப்பாசன வசதித் திட்டங்களும் இல்லை. நொய்யாற்றில், நுங்கம்பாளையம் அருகே அணை கட்டுவதால், என் தொகுதியைச் சார்ந்த பல கிராமங்களும், எனது நண்பர் கனூர் தொகுதி உறுப்பினர் நல்லசாமி அவர்கள் தொகுதியும் பயனடையும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்தக் கோரிக்கையை கடந்த 23 ஆண்டுகளாக நாங்கள் வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறோம். அது பற்றி எவ்வித செயற்குறிப்பும் இது வரையில் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதால் பெரிய விவசாயத்திட்டங்கள் நிறைவேறுவது போனாலும், அப்படி கட்டுவதால், அந்தத்தேக்கத்தால் அருகே உள்ள கிணறுகளில் ஊற்று ஏற்படும். அங்கே உள்ள குடிதண்ணீர் பஞ்சம் போகும். இதைத் தவிர அந்தப்பகுதி மக்களுக்கு வேறு வழியில்லை. அங்கே உள்ள மக்கள் குடி தண்ணீர் வாங்கித்தான் குடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. பாசன வசதியும் மிகக் குறைவு : இந்தத் தேக்கம் கட்டுவதால் அந்தப்பகுதி மக்களுடைய எழ்மை நிலைமையில் மாறுதல் ஏற்படும் என்று வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில், பொதுவாகவே குடி தண்ணீருக்கு மிக்க கஷ்டம். அதுவும் கோடைக்காலத்தில் குடிநீருக்காக மக்கள் கஷ்டப்பட்டு, இரண்டு, மூன்று மைல் தூரம் கூட போகக் கூடிய சூழ்நிலைகள் இருக்கின்றன. ஒரு கிராமத்தில் குடிநீர் கிடைக்க வேண்டும் என்றால் அதற்கான தனித்திட்டங்கள் வேண்டும். குடிநீர் வாரியம் திட்டங்களைத் தீட்டிச் செயல் படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1971 டிசம்பர் 18] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

அண்மையில் ஆண்டிப்பட்டியில், பக்கத்திலுள்ள குடவனூர் லிருந்து, தண்ணீர் கொண்டு வந்து சுற்றியுள்ள கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க திட்டம் அமைத்துக் கொடுப்பதாக குடிநீர் வாரியத் தலைவர் வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்தத் திட்டத்தை விரைவில், எவ்வளவு விரைவில் சாத்தியமோ அவ்வளவு விரைவில் நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், சிறிய கிராமங்களுக்கு இந்த மாதிரி திட்டங்கள் வரும் போது, அதற்கான ஈட்டுத் தொகையை அந்த மக்கள் கட்ட முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த மாதிரி நிலையில் அரசாங்கமே அதையும் ஏற்றுக்கொண்டு, இந்தக் காரியங்களைச் செய்து தர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய பகுதியில், பெரிய தொழிற்சாலைகளோ, சிறிய தொழிற்சாலைகளோ கிடையாது. ஆகவே, மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய தொகுதியின் பேரில் கருணை கூர்ந்து, ஒரு சில தொழிற்சாலைகளையாவது ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி ஏற்படுத்தித் தருவார்கள் என்றும் நம்புகிறேன்.

எங்கள் பகுதியில், 'வெங்கட்டான்' என்கிற வெள்ளைக்கற்கள் கிடைக்கின்றன. அவற்றைக் கொண்டு கண்ணாடிப் பொருள்கள் செய்யலாம் என்று விவரம் அறிந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, என்னுடைய தொகுதியில் அப்படியொரு கண்ணாடித் தொழிற்சாலையை அமைக்கமுடியுமா என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றப் பகுதிகளோடு பார்க்கும்போது, என்னுடைய தொகுதியில் குடிசை வாழ் மக்கள் மிக்க இடர்பாட்டோடு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பிழைப்புக்கு வழியில்லை. வேலை வாய்ப்பு ஒன்றும் இல்லை. போதுமான வருவாய் இல்லை. ஆகவே, வாழ வழியின்றி மிக்க பரிதாபமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் முன்னேற்றம் காணத்தக்க முறையில் திட்டங்களைத் தீட்டி, இந்த ஆண்டிலேயே நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆத்தூர் முதலிய கிராமங்களில் அரிசனங்கள் வாழும் பகுதி மிக்க நெருக்கியதாகவும், சுகதி கொண்டதாகவும் இருப்பதால், அவர்களுக்கு இன்னும் சற்று விரிவான இடம் வேண்டும். இது பற்றி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கும் பல முறை விண்ணப்பங்கள் செய்திருந்தும், இதுவரை கவனிக்கப்படவில்லை. அந்த மக்களுக்கு இருக்க இட வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும், அதற்கான துரித நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அங்கே புறம்போக்கு நிலங்களில் வீடுகள் கட்டிக் கொண்டிருப்பவர்கள் பரம எழைகள். அவர்களுக்கு தாங்கள் வீடு கட்டிக் கொண்டு வசித்துக் கொண்டிருக்கும்

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்] [1971 டிசம்பர் 18]

இடம் சொந்தமாக இல்லை. அந்த நிலங்களை அவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொண்டு, அதற்கான உத்தரவை அவர்கள் உடனடியாக பிறப்பிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கிறேன், வணக்கம், நன்றி.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் கோரிக்கைகள் பற்றி சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சில குறைபாடுகளை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

இன்றைக்கு ஏறக்குறைய 14½ கோடி ரூபாய் அளவில் அரசாங்கம் இந்த மானியங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஒரு சில மாதங்களுக்கு முன்புதான் நாம் வரவு-செலவுத் திட்டத்தை ஒட்டி மானியங்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதற்குள்ளாக, இவ்வளவு தொகை கேட்கவேண்டிய அவசர அவசிய காரியங்கள் என்ன? 14½ கோடி ரூபாய் கேட்பதற்கான காரியங்கள் என்ன என்று துருவித் துருவி பார்க்கும்போது, அவசர அவசியக் காரியங்கள் பல காட்சி அளிக்கவில்லை. ஒழுங்காக வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே கேட்கத் தவறிப்போய் இப்பொழுது இடையிலே செருகுகிறார்கள் போல் இருக்கிறது.

ஏனென்றால், பலவற்றைப்பார்த்தேன். முதலிலே, 'Creation of 4 posts of Regional Public Relations Officers' இதிலே, நான்கு பப்ளிக் ரிலேஷன்ஸ் ஆபீசர் போஸ்டுகளை அரசாங்கம் நியமிக்க கேட்கிறது. உடனடியாக இடைக்காலத்தில் ஸ்பெசிமெண்டரி பட்ஜெட்டில் கேட்பானேன்? ஏன் இந்த போஸ்டுகளை பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு அனுப்பப் போவது இல்லையா?

அதே மாதிரித்தான், 'appointment of Administrative Report's Committee' இதையெல்லாம் வரவு செலவுத் திட்டத்திலேயே சேர்க்காமல், ஏன் உப மானியக் கோரிக்கையில் சேர்க்கிறார்கள்? அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ரிபார்ட்ஸ் கமிட்டி ஏற்படுத்த பல லட்ச ரூபார்களை ஒதுக்கி, உடனடியாக என்ன தீர்வு காணப்போகிறார்கள்?

அதே மாதிரித்தான், 'Study on the incidence of taxation in Tamil Nadu' ஸ்டடி தான். எப்படி வரி இருக்கிறது என்பதைப் படிக்கப் போகிறார்கள். அந்தப்படிப்புக்கு என்ன அவசரம்? எவ்வளவு வரிப் பளு, பர்சண்டேஜ் என்ன என்பதையெல்லாம் அவசரமாக ஏன் செய்ய வேண்டும். உப மானியக் கோரிக்கையில் வருவானேன்? அதற்கென்ன அர்ஜன்ஸி?

அதே போலத்தான், 'staff for land acquisition for Salem Steel Plant' இந்த சேலம் ப்ளாண்ட் வருகிறது, வருகிறது, வருகிறது என்று எதிர்பார்த்து, எதிர்பார்த்து, எதிர்பார்த்து,

[1971 டிசம்பர் 18 [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

மக்களும் சலித்து விட்டார்கள். எப்பொழுதுதான் வருமோ தெரியவில்லை. மாநில அமைச்சர் அறிக்கை விட்டார், மத்திய அமைச்சர் அறிக்கை விட்டார் வருகிறது பாருங்கள், வருகிறது பாருங்கள் என்று. ஆனால், வரவில்லை. இந்த நிலையில் லாண்ட் அக்விசிஷன் ஸ்டாஃப்புக்கு அவசரம் என்ன? எப்பொழுது ஆரம்பிக்கப் போகிறார்களோ தெரியாது. மத்திய சர்க்கார், தெரிவித்தவுடன், 'emergent provision for land acquisition' இருக்கிறது. அதன் கீழ் செய்யலாம். அதோடு இப்பொழுது அரசியல்சட்ட 25-வது அமென்ட்மென்டும் இருக்கிறது. காம்பென்ஸேஷன் கேட்டு, கோர்ட்டுக்குப் போவார்கள், தாமதம் ஆகும் என்று கிடையாது. நிலத்தை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளலாம். பல இடங்களில் தொழில் பேட்டைகள் ஆரம்பிக்க என்று நில ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டு ராணிப்பேட்டை போன்ற இடங்களில், தொழில்பேட்டை வரவில்லை. இதனால் என்ன ஆயிற்று? நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்திருப்பதால், விவசாயிகள் விவசாயம் செய்ய முடியவில்லை. ஆர்ஜிதம் செய்த காரணம் நிறைவேற்றவில்லை. பல இடங்களில் இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது. விவசாயமும் செய்ய முடியவில்லை, ஆர்ஜிதம் செய்யப் பட்ட காரியமும் ஆகவில்லை. இப்படிப்பட்ட கால தாமதங்கள் இருக்கும் போது, சேலம் ஸ்டல் ப்ளான்டுக்கு லாண்ட் அக்விசிஷனுக்கு ஸ்டாஃப் என்று உபமானியக் கோரிக்கையில் வரவேண்டியதைப் பார்த்தால் நாம் சற்று யோசிக்க வேண்டியதாகத்தான் இருக்கிறது. இருக்கின்ற அத்தனை டிபார்மெண்டுகளுக்கும் உபமானியக் கோரிக்கைகள் இருக்கின்றன. ஒரு வேளை, இந்த இலாகா கேட்டுவிட்டதே, நாமும் கேட்காமல் இருக்கக்கூடாது என்று ஒவ்வொரு இலாகாவும் கோரிக்கைகளைக் கொடுத்திருக்கிறதோ என்ற ஐயப்பாடு தோன்றுகிறது. எல்லா இலாகாக்களுக்கும் தேவைப்படுகின்ற பல நல்ல திட்டங்களை தயாரித்து வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இப்பொழுதுதான் கொடுத்தோம். அப்படியிருக்கும்போது, இந்த இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குள்ளே, எல்லா இலாகாக்களுக்கும் தேவைப்பட வேண்டிய அவசியம் என்ன என்பதைக் கடுமையாக யோசிக்க வேண்டிய கடமை நமக்கு இருக்கிறது. அப்படிச் செய்தால்தான் சட்டசபைக்கு வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மேல் உள்ள அதிகாரங்கள் சரியாக இருக்கும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கல்வியை எடுத்துக் கொண்டால் 'எ சேர் ஃபார் பஞ்சாபி' என்றிருக்கிறது. பஞ்சாபி மொழியின் மேல் என்ன அவ்வளவு அக்கறை பிறந்து விட்டது? வேறு மொழிகள் இல்லையா? ஹிந்தி, இந்தியாவின் 'லிங்க்' மொழியாக இருக்கிறது-- அபிஷியல் லாங்க்வேஜ் என்று ஒதுக்கக்கொள்ள ஆசைப்படவில்லை--தொடர்பு மொழியாக இருக்கிறதே, அதற்கு ஒரு சேர் இருக்கிறதா? இல்லை. இந்தியாவில் எத்தனை மொழிகள் இருக்கின்றன? அவற்றிற்கெல்லாம் சேர் இருக்கிறதா? ஒரு வேளை, முதல் அமைச்சர் அமிர்தஸரசு போய்விட்டு வந்தால் இந்த

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1971 டிசம்பர் 18]

அக்கறை ஏற்பட்டதா? அல்லது முன்னாள் கவர்னர் உஜ்ஜல் விங் இருந்தார்களே, அதனால் பஞ்சாபி மொழிக்கு ஒரு சேர் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று உடனடியாக பணம் கொடுங்கள் என்று அவசரமாக உபமானியத்தில் கேட்கிறார்களா? ஒன்றும் புரியவில்லை. வரவு-செலவுத் திட்டம் கொண்டு வரும்போது, இத்தனை மொழிகளுக்கு சேர்கள் ஏற்படுத்தலாம், இவ்வளவு செலவழிக்கலாம் என்று ஏன் யோசிக்கவில்லை?

அதே போன்று, தமிழ் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுக்க என்று ஒரு கோரிக்கை. அது உப மானியக் கோரிக்கையில் வருகிறது. ஏன் வரவு செலவு திட்டத்திலே அதற்கு என்று பணம் ஒதுக்கப்படவில்லையா, இப்பொழுதுதான் ஒதுக்கப்படுகிறதா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நிலையில், பல மாணவர்கள் தமிழ் மொழியை பயிற்சி மொழியாகக் கொண்டவர்கள், இன்னும் தங்களுக்கு உதவித் தொகை வரவில்லையே என்று கதறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். டிசம்பர் மாதம் ஆகிவிட்டதே, இன்னம் மூன்று மாதங்கள்தானே பாக்கியிருக்கிறது, உதவித் தொகை எப்பொழுது வருமோ என்று ஏங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். உதவிக்காகக் கொடுக்கிறார்களா அல்லது விளம்பரத்திற்காகவா என்று யோசிக்கவேண்டும். கொடுப்பதைக் காலாகாலத்தில் கொடுக்க வேண்டும். காலங் கடந்து கொடுப்பது உதவியாக இருக்காது. அதே நேரத்தில் தமிழ் மொழியைப் பயிற்சிமொழியாகக் கொண்ட மாணவர்களுக்கு இதுவரையில் காலதாமதம் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் என்ன, ஏன் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படவில்லை என்பதையும் ஆராய்ந்து விளக்க வேண்டும்.

அதே போன்று தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற செந்தமிழ் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு உதவிப்பணம் கிடைக்கவில்லை. அதைப் பற்றி மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் அவர்களை சந்தித்து அக் கல்லூரி மாணவர்கள் கேட்டார்களாம். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பட்டை போடும் கல்லூரி மாணவர்களாகிய உங்களுக்கு என்ன அவசரம்? உதவித் தொகை வரவிட்டால் ஒன்றும் கெட்டுவிடாது. சத்திரத்தை இழுத்துமூடுவது போல் கல்லூரியை இழுத்து மூடிவிடுவேன் என்று கடுமையாகப் பேசியிருக்கிறார். பட்டை போடுகிறவர்கள் தான் உங்கள் கண்ணுக்கு தேட்டை போடுகிறவர்களாகத் தெரிகிறதா? அந்த மாணவர்கள் தமிழைத் தானே படிக்கிறார்கள். தமிழுக்கு நல்ல இடம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு தமிழ்கல்லூரி மாணவர்களை இவ்வளவு இழிவாகப் பேசுவதை அனுமதிக்கலாமா? ஏன் அப்படிப் பேசினார்? உதவித் தொகை கொடுக்கமுடியாது. மத்திய சர்க்காரை கேள் என்றாராம். தமிழ்க் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டிய உதவிப் பணம் எதற்கு மத்திய சர்க்கார் தருகிறது? மாநில சர்க்கார் கொடுக்க வேண்டியதுதானே? அதைக் கேட்டால் சத்திரத்தை இழுத்துப் பூட்டுவதுபோல, கல்லூரியை மூடிவிடுவேன் என்று அமைச்சர் சொல்லுகிறார் என்றால் . . .

1971 டிசம்பர் 18]

திரு. து. ப. அழகமுத்து : தலைவரவர்களே, பத்திரிகைச் செய்தியை வைத்துக்கொண்டு அங்கத்தினர் பேசுகிறாரா? பத்திரிகைச் செய்தியை வைத்துக்கொண்டு பேசலாமா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே, ஆதாரத்தோடு தான் பேசுகிறேன். எந்த மாணவர் அமைச்சரிடம் மகஜர் கொடுத்தாரோ அதே மாணவர் அமைச்சர் சொன்ன பதிலை தங்கள் கையால் எழுதி அனுப்பியிருக்கிறார். அமைச்சர் அவர்களுக்கு வேண்டுமானால் காட்டுகிறேன். அவர் சொன்ன பதிலைப் படிக்கிறேன்.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : தலைவரவர்களே, சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்கள் அவையில் இல்லாதபோது அவர் பேரில் குற்றச்சாட்டுகளை சொல்லலாமா?

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : He knows that the Supplementary Demands are coming up for discussion and he must be in his seat.
அவர் சட்டசபையை அவ்வளவு மதிக்கிறார் என்று புரிகிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கலெக்டர்கள் மாநாடு நடந்துக்கொண்டிருக்கிறது. முக்கியமான விஷயங்களைப் பற்றி பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சிவில் பாதுகாப்பு சம்பந்தமாக கலெக்டர்களுடன் பேச்சு நடந்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்காக அமைச்சர்கள் சென்றிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டமன்றத்தில் வேலை இருக்கின்ற அமைச்சர்கள் மட்டும் அவையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். அதற்காக குற்றம் சொல்லக்கூடாது. யாரோ கடிதம் எழுதியிருக்கிறார் என்று சொல்கிறார்கள். எழுதியிருக்கலாம். அமைச்சர் அவர்கள் அவ்வாறு சொல்லியிருப்பார்களேயானால் அங்கத்தினர்களுக்கு உரிமையிருக்கிறது., கேள்வி கேட்டிருக்கலாம். இப்படிச் சொன்னது உண்மையா என்று கேட்டிருக்கலாம். கேட்டு பதில் வாங்கியிருக்கலாம். இவற்றைச் செய்யாமல் இப்படிப் பேசுவது முறையல்ல.

திரு. துரைமுருகன் : தலைவரவர்களே, அங்கத்தினர் அவர்கள் யாரோ ஒருவர் எழுதிய காகிதத்தைப் படிக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். தலைவர் அவர்களின் அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் எந்த ஒரு காகிதத்தையும் படிக்கவேண்டும். அம்மையார் அவர்கள் படிக்க முற்படுகிறார்களே, அது அவையின் வரம்புக்கு உள்பட்டதுதான் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, on a point of order. The Chief Whip of the Ruling Party has stated that the concerned Minister is not here and that has been supported by the Hon. Minister for Food with the observation that he has gone for a conference. That might be an absolute fact. But the discussion in this House is much more important than in any other place.

[1971 டிசம்பர் 18]

[Dr. H. V. Hande]

Another point is that when the concerned Minister is absent another Minister can reply to it and it is a joint responsibility. Otherwise, we will be restricting the discussion to the Demands which come under the concerned Ministers present here. For instance, now I have got to say something about the Demands coming under the purview of the Hon. Chief Minister and Hon. Minister for Education who are not now present in this House. So I want a ruling from the Chair whether we should speak only on the Demands which concern the Ministers present here now

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, இங்கே பேசுகிறவர்கள் யாரையும் பேசக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. முக்கியமான பிரச்சனையாக இருப்பதால், தனிப்பட்ட அமைச்சரின் பேரில் சொல்லப்படுகின்ற குற்றச்சாட்டாக இருப்பதால், கேள்வி நேரத்தில் கேள்வியாகப் போட்டால் அமைச்சரிடமிருந்து பதில் கிடைக்க வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதற்காக சொல்லப்பட்டது. அவர் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் இல்லாதபோது பேசுவது தவறு என்று சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இரண்டு ஒழுங்குப் பிரச்சனைகள் எழுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. திரு. துரைமுருகன் ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனையை எழுப்பினார். ஏதோ ஒரு காகிதத்தை வைத்துக் கொண்டு அம்மையார் படிக்க முற்படுகிறார் என்று சொன்னார்கள். அப்படி எல்லாம் சொல்லக்கூடாது. பொதுவாக எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் இந்த மன்றத்தில் கௌரவம் உண்டு. உங்களுக்கும் பார்த்து நாளை அப்படிச் சொல்லலாம். அம்மையார் அவர்கள் காகிதத்தை படிக்கக்கூடாது. அவர்கள் படிக்கவில்லை. படிக்கலாமா என்றுதான் கேட்டார்களே தவிர படிக்கவில்லை. பொதுவாக உறுப்பினர் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், மன்றத்தில் உறுப்பினர்கள் சகல உரிமைகளுக்கும் உரியவர்கள். என்றாலும் பத்திரிக்கைச் செய்திகளை, காகிதங்களைப் படிக்க அவைத் தலைவரின் முன் அனுமதி வேண்டும்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களின் ஒழுங்குப் பிரச்சினை மிக முக்கியமான பிரச்சினைதான். திரு. அழகமுத்து சொன்ன கருத்து சரியான கருத்தல்ல. சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் இருக்கும் போதுதான் பேசவேண்டும் என்று சொல்லுவது சரியான கருத்தல்ல. அதைத்தான் மாண்புமிகு தொழில்துறை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அரசாங்கம் என்பதில் எல்லா அமைச்சர்களுக்கும் கூட்டு பொறுப்பு உண்டு. முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கு இப்போது அவையில் இல்லை, வேறு ஒரு அமைச்சர் அவசரமான ஒரு காரியத்தை கவனிக்கிறார் என்றால், எல்லா அமைச்சர்களும் அவையில் இருந்தாகவேண்டும் என்ற மரபு கிடையாது. எந்த ஒரு அமைச்சர் அவையிலிருந்தாலும், அரசாங்க சார்பில் இருக்கிறார் என்ற மரியாதையுடன் தான் சட்ட மன்ற நடவடிக்கைகள் கவனிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, எந்த ஒரு

1971 டிசம்பர் 18]

[பேரவைத் தலைவர்]

அமைச்சரீம்தும் அவர் இல்லாத போது குற்றச்சாட்டை சொல்லி விமரிசிக்கவோ, கண்டிக்கவோ உறுப்பினர்களுக்கு உரிமை உண்டு. அந்த அமைச்சர் எப்போது வருவார் என்று பார்த்துக்கொண்டு, அப்போதுதான் அவரைப் பற்றிய குற்றச்சாட்டைச் சொல்ல வேண்டும் என்ற நியதி சட்டமன்றங்களுக்குக் கிடையாது. ஆனால் பொதுவாக ஒரு சம்பிரதாயம் என்னவென்றால், தனிப்பட்ட அமைச்சரீம்து குற்றச்சாட்டு சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்குமானால், அந்த அமைச்சர் இருக்கிற நேரத்தில் சொல்லுவது நல்லது. அவர்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் பொறுப்பு ஏற்கும்படியான காரியங்களைச் செய்கின்ற நேரத்தில் அது அவர்களுக்கு குறைகளைப் போக்க ஒரு ஏதுவாக இருக்கும் என்று கருதலாம். அமைச்சர் இல்லாத நேரத்தில் அவர்ம்து சொல்லப்படும் குற்றச்சாட்டிற்கு அவர் வாப்படி கிடைக்கின்ற போது பதில் சொல்லலாம். அம்மையார் அவர்கள் தம்முடைய பேச்சை சீக்கிரமாக முடிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே. இன்று இங்கே நான் செந்தமிழ்க் கல்லூரி விஷயத்தைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லுகிறேன் என்றால், இங்கே ஜூயின்ட் ரெஸ்பான்சி பிஸிடி உள்ள சட்டத்துறை அமைச்சர் இருக்கிறார். அவர் சகலமும் தெரிந்தவர். அவர் இருக்கும்போது இதைச் சொல்லி விளக்கம் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன். ஏதோ இங்கு இல்லாத அமைச்சர் அவர்களைப் பற்றி பேச வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. சட்டமன்ற கூட்டத்தை விட முக்கியமான வேலை ஒரு அமைச்சருக்கு இருக்கிறது என்றால், அதைப் பற்றி நான் ஏதும் சொல்ல முடியாது.

ஆனால் எனக்குக் கிடைக்கின்ற நேரத்தில்தான் நான் விஷயத்தைச் சொல்லமுடியுமே. தவிர, கேள்வி போட்டு பதில் வாங்குவதற்கு, காலதாமதம் ஏற்படும். செந்தமிழ் கல்லூரியின் துற்றாண்டு விழா கூட்டுகொண்டாடி, விடலாம் பதில் கிடைப்பதற்குள் என்ற ஐயப்பாடு இருப்பதால், கடச்சுட பிரச்சனைகளை எடுத்துச் சொல்லிவிட்டால், கடச்சுட அதற்கு நிவாரணம் காண வழி கிடைக்கும். ஆகையால் தான் சொன்னேன். செந்தமிழ் கல்லூரி மாணவர்கள் அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்து எங்களுக்கு ஒரு பரிகாரம் செய்யவேண்டும், எங்களுக்கு அளிக் கப்படும் உதவித்தொதை இன்னும் வரவில்லை என்று மரியாதை யாக எடுத்துச் சொல்லிக் கேட்டபோது, அமைச்சர் அவர்கள் பணம் வரவில்லையா, எவ்வளவு பணம் வரவில்லை என்று கேட்டு ஆவன செய்வதாக பதில் அளித்திருக்க வேண்டும். அதை விட்டு விட்டு, “பட்டை போடுகிறவர்களுக்கு என்ன அவசரம்”? என்கிறார் என்றால், எங்களைப் போன்று சமயப்பற்று உள்ளவர்களை இழித்துச் சொல்லுவதாக இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்

[1971 டிசம்பர் 18]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

கொள்ள விரும்புகிறேன். பட்டை போடுகிற மாணவர்களுக்கு உதவித் தொகை என்ன அவசரம்? நீங்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்துகொள்ளுங்கள், கல்லூரியை சத்திரத்தை மூடுவது மாதிரி மூடிவிடுகிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார் என்றால், இந்த அரசாங்கம் கல்லூரிகளை, பள்ளிகளை நடத்திப் படிப்புச் சொல்லிக் கொடுக்க வரவில்லை; சத்திரத்தை நடத்த வந்திருக்கிறது என்று கருதுகிறதா என்பதை விளக்கவேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாம் இன்றைக்கு பல லட்ச ரூபாய்களை கல்விக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஆனால் செயல்படுகின்ற முறையைப் பார்க்கின்ற போது, இன்றைக்கு பல கல்லூரிகள் அண்டர்-ஸ்டாஃப்டு (understaffed) ஆக இருக்கிறது. ஆசிரியர்களைப் போடுவதற்கு இன்றைக்கு பல லட்ச ரூபாய் கேட்டிருக்கிறார்கள். நான் ஒரு கல்லூரிக்குச் சென்றபோது, அங்கே பலதுறைகளில் சரியான ஆசிரியர்கள் இல்லை என்று சொன்னார்கள். 2, 3 ஆசிரியர்கள் இருக்கவேண்டிய இடத்தில் ஒரே ஒருவர் இருந்துகொண்டு கஷ்டப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். பல கல்லூரிகளில் முதல்வர் அடிக்கடி மாற்றப்படுகிறார்.

Principals are very frequently transferred. இப்படி அடிக்கடி மாற்றினால் கல்லூரியில் அவருக்கு பிடிப்பு ஏற்படாது. கல்லூரியில் அவருக்கு அக்கறை இருக்காது. அதனால் கல்லூரி மாணவர்களின் படிப்பின் தரம் குறைந்துபோக நேரிடும். ஏதோ உத்தியோக உயர்வு என்ற முறையில் மாற்றப் படலாமே தவிர, மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முதல்வர், நான்கு மாதத்திற்கு ஒருவர் என்றால், அதன் விளைவு மாணவர்கள் மத்தியில் ஜெனரல் அன்ரெஸ்ட் ஏற்படுகிறது.

நபகல்
-30

அடிக்கடி இப்படி முதல்வர்களையும், பேராசியர்களையும் மாற்றி வருவதால் மாணவர்களுக்கும் அவர்களுக்கும் ஒரு தொடர்பு—ஒரு பிடிப்பு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே அரசாங்கம் மாணவர்களுக்கும் அவர்களுடைய ஆசான்களுக்கும் நெருங்கிய இணைப்பு இருக்கின்ற நிலையை ஏற்படுத்தி, ஆசிரியர்களை அடிக்கடி மாற்றக் கூடியதைத் தவிர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து 'கம்ப்யூனிட்டி டெவலப்மென்ட்' அதைப் பற்றி சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன் கம்ப்யூனிட்டி டெவலப்மென்ட் டிப்பார்ட்மென்ட்டுக்கு பல லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதிலே பணிபுரிபவர்கள் சுதந்திரப் போராட்டத் தியாகிகள் நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள். முன்பு இருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் அந்தத் தியாகிகள் 60 வயதுவரை பணிபாற்றலாம் என்று சட்டம் செய்திருந்தது. காரணம் அவர்கள் உத்தியோகத்திற்கு வருவதே 50, 55 வயதில்தான். ஆனால் இப்போதிருக்கிற அரசாங்கம் அந்த உத்தரவை ரத்து செய்து, எல்லாப் பணியாளர்களும் 55 வயதில் ரிட்டயர் ஆக வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டிருக்கிறது. அதைத்தொடர்ந்து தியாகிகளின் பதவிக் காலமும் 55 வயதுவரைதான் என்று குறைந்துவிட்டது.

1971 டிசம்பர் 18]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

அதை எதிர்த்து 'ரிட்' மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டது. கோர்ட்டிலும் தியாகிகள் வயதை 55-ஆக குறைத்தது செல்லாது என்று ஆணைப் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்னும் அரசாங்க உத்தரவினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் வேலைக்குச் செல்லும் வழி ஏற்படவில்லை. கோர்ட்டு உத்தரப்படி விட்டுவிட்டால் பரவாயில்லை. அதற்குப் பதிலாக மீண்டும் தியாகிகளின் வயதை 55-ஆக குறைப்பதற்கு சட்டப்பூர்வமான நடவடிக்கையை எடுப்பதற்கு அரசாங்கம் சுற்றறிக்கை அனுப்புகிறது. நானும் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் தியாகிகளின் வயதைக் குறைக்கக்கூடாது. அவர்கள் சுதந்திரத்திற்காகப் போராடியவர்கள். அவர்கள் விஷயத்தில் அரசாங்கம் தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

பொலிட்டிக்கல் ஸெப்ரான்ஸ் 100 அல்லது 150 பேர்களுக்கு மேல் இருக்கமாட்டார்கள். அவர்களை மேலும் 2 அல்லது 3 ஆண்டுகளுக்கு பணியில் வைத்துக் கொள்வதினால் அரசாங்கத்திற்கு பெருத்த நஷ்டம் ஒன்றும் வந்துவிடப்போவதில்லை. நாம் சுதந்திரம் அடைந்தது பல லட்சக்கணக்கான வீரர்களின் தியாகத்தால் தான் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. தங்கள் சொத்து, சுகங்களை யெல்லாம் இழந்து உயிரையும் தியாகம் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தியாகிகளுக்கு உதவி செய்யாமல் வேறு யாருக்கு இந்த அரசாங்கம் உதவி செய்யப் போகிறது?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, தியாகிகள் மட்டும்தான் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். தியாகிகள் மட்டும் நியமிக்கப்படவில்லை. தியாகிகள் பெயரால் அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தியாகிகள் மட்டும் இருந்தால் பரவாயில்லை. பழைய எம்.எல்.ஏ.-க்கள், தேர்தலிலே நின்று தோற்றுப் போனவர்கள் கூட இதிலே தியாகிகள் என்ற முறையில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எல்லோரையும் போல் அவர்களுக்கும் கொடுப்பது என்பது முடியாது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அப்படி அரசியல் கட்சிகளில் ஈடுபட்டவர்கள் இருந்தால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. நமது நாட்டைக் காக்க, நாம் சுகமாக வாழ தங்கள் சொத்து, சுகங்களையெல்லாம் இழந்து நிற்கும் சுதந்திரப் போராட்டத் தியாகிகளுக்கு 60 வயது வரையில் வேலை கொடுத்தால் போதும். மற்றவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. சுதந்திரப் போராட்டத் தியாகிகளை ஒரு டிஃப்ரன்ட் கிளாஸாக டிரீட் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அவர்களையும் 55 வயதில் வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட வேண்டுமென்று மீண்டும் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுமானால், அது உண்மையிலேயே அந்தத் தியாகிகளுக்கு—விடுதலை வீரர்களுக்கு காட்டக் கூடிய மரியாதை அல்ல. ஆகவே, கோர்ட்டிலே போட்ட

[1971 டிசம்பர் 18]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

உத்தரவுப்படியாவது, மீண்டும் தியாகிகள் வயதை 60 ஆக உயர்த்தி, இப்போது வேலை இழந்தவர்களையும் 6½ வயது வரையில் வேலையில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஹெல்த் டிப்பார்ட்மென்ட் இந்த டிப்பார்ட்மென்டில் வேலைசெய்யும் ஸ்டால்களுக்குக்காகத்தான் அதிகத் தொகை செலவழிக்கப்படுகிறது. ஸ்டால்களுக்கு எப்போதுமே நிரந்தரமாக செலவுத்தொகை ஒதுக்கப்பட வேண்டியதுதானே. அதை முதல் மதிப்பீட்டிலேயே ஒதுக்கியிருக்கலாம். துணை மதிப்பீட்டில் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்காது ஒழுங்காக மதிப்பீட்டிருந்தால்.

இன்றைக்கு அரசாங்க ஆஸ்பத்திரிகளை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே ஒழுங்கான பராமரிப்புக் கிடையாது. ஒரு முறை வேலூர் ஆஸ்பத்திரிக்குப் போயிருந்தேன். அந்த ஆஸ்பத்திரியில் என் தந்தையார் சிகிச்சை பெற்றுவந்தார். அங்கே பார்த்தால் நோயாளிகளுக்குப் போதுமான படுக்கை வசதி கிடையாது. நல்ல மருந்து கிடையாது. நல்ல திறமைபெற்ற டாக்டர்கள் கிடையாது. பொதுவாகச் சொன்னால் ஒழுங்கான பராமரிப்புக் கிடையாது. படுக்கைகள் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதிலே நோயாளி படுத்தால், எழுந்திருப்பது கஷ்டம். காரணம் படுக்கையிலே அப்படிப்பட்ட பள்ளங்கள் இருக்கின்றன. அவ்வப்போது படுக்கைகளைப் பழுதுபார்த்தால்தானே நன்றாக இருக்கும். எல்லா அரசாங்க மருத்துமனைகளிலும் இந்த நிலைதான் இருக்கிறது. ஆஸ்பத்திரியில் நல்ல மருந்து கிடையாது. மருந்து இருந்தால் டாக்டர் கிடையாது. டாக்டரும் இருந்து, மருந்தும் இருந்தால் படுக்கை கிடையாது. பண வசதி உள்ளவர்கள் பிரைவேட் நர்ஸிங் ஹோமுகுச் சென்று சிகிச்சைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். பணம் இல்லாத ஏழைகள் அரசாங்க மருத்துவ மனைகளுக்குச் செல்கிறார்கள்.

சென்னை ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே கிட்னி சம்பந்தப்பட்ட சிகிச்சைக்கு இருக்கிற நெஃப்ராலஜி பிரிவில் வேண்டிய வசதிச் செய்யப்படவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். தமிழகத்தின் தலைநகரிலேயே இப்படிப்பட்ட நோய்களுக்கு சிகிச்சை செய்ய வசதி இல்லை என்றால் மற்ற இடங்களிலுள்ள ஆஸ்பத்திரிகளில் எப்படி இருக்கும்? எனவே, இந்தக் குறைகளைப் போக்கி, நல்லமுறையில் சிகிச்சை அளிக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சத்துணவுத் திட்டம். இந்தத் திட்டத்திற்காகவும் உபமானியக் கோரிக்கையில் அதிகத் தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சத்துணவு சிறு சிறு மன்றங்கள் மூலம் வழங்கப்படுகிறது. பல மன்றங்கள் இன்று அரசியல் நோக்குடன்தான் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அம்மையார் அவர்கள் 'எம்.ஜி.ஆர். மன்றங்கள் இருக்கின்றன; காமராஜ் மன்றங்கள் இருக்கின்றன.

1971 டிசம்பர் 18]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

எல்லா மன்றங்கள் வழியாகவும்தான் வழங்கப்படுகிறது' என்று சொன்னார்கள். சில மன்றங்கள் கொஞ்சநாளில் இருக்கின்ற இடம் தெரியாமலேகூட போய்விடும். பல லட்சம் ரூபாய் இத்திட்டத்திற்காகச் செலவிடப்படுகிறது.

ஐந்து வயதிற்குட்பட்ட பிள்ளைகளுக்குச் சத்துணவு வழங்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. கார்ப்பரேஷன் பள்ளிகள் மூலம் சத்துணவு வழங்கப்படுகிறது. பள்ளிகளில் ஐந்து வயதிற்கு மேற்பட்ட பிள்ளைகள்தான் இருப்பார்கள். பள்ளிகளிலே விநியோகிப்பதற்குக் கொடுக்கப்படும் ரொட்டித் துண்டுகள் மாலை வேளைகளில் கடைத்தெருவிற்கு விற்பனைக்குச் செல்கிறது. அது ஒழுங்காக விநியோகம் செய்யப்படுகிறதா என்பதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும்.

சத்துணவுகளை சிறு சிறு மன்றங்கள் மூலம் வழங்கக்கூடாது. ஏனென்றால் அவை அரசியல் நோக்குடன் இயங்குகின்றன. அதோடு சில மன்றங்கள் இருக்கும் இடமே தெரியவில்லை. சில மன்றங்கள் இடம் விட்டு இடம் மாறிக்கொண்டே இருக்கின்றன. எனவே, இந்தியன் சைஸ் வெல்பேர், சோஷியல் வெல்பேர் போன்ற நிரந்தர ஸ்தாபனங்கள் மூலமாக இந்தச் சத்துணவுகளை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: I wish to say a few words regarding the Appropriation Bill.

Sir, yesterday I was pained to see that nearly 30 Demands out of the 46 Demands were there here before us for different supplementary grants. Almost every Demand practically has been brought before the House for further allotment, under some excuse or other. I would particularly like to bring to the consideration of Government one point, now that we are going to disperse today, probably this is the last day of the session and I do not know whether the Speaker had decided that we should adjourn today or meet on Monday, let me say one thing.

Certain important things are engaging the attention of the public all over the State. One of the most important things that I would like the Government to understand is the manner in which we are hereafter going to apply the Defence of India Rules. How are we going to apply it, under what method we are going to apply it—this is an important point which I would like the Hon. Minister. (I think the Hon. Minister for Law would reply to it). Whatever be the legal position, I think the Hon. Minister will give a categorical assurance in this House that DIR (Defence of India Rules) will not be ruthlessly and mercilessly applied. Such an assurance I demand from the Hon. Chief Minister on the floor of the House.

There are already certain cases under DIR. We have recently arrested two persons. I am not going into the question of sub-judice or the merits of the case. I will confine myself strictly

[1971 டிசம்பர் 18]

[Dr. H. V. Hande]

within the precincts of law, since I should not be blamed later on as though I was talking on matters *sub-judice*. There is another aspect of the whole matter.

The Hon. Law Minister or the Hon. Chief Minister who is not now in his seat—they can decide. In our State we have at the moment a sort of peaceful atmosphere at least temporarily fortunately. In general we are now having peace in the country. It may be temporary or it may be for a long time. The point is, now the truce has been signed, now the cease fire has been signed, let us hope that it will be a permanent cease fire.

Because of the fact that the situation today is not as tense as it was yesterday or day before yesterday. I will be very happy if the Hon. Minister in his reply categorically gives two assurances. One is, I want the Hon. Minister to assure in this House that the ruthless application of the Defence of India Rules will not be undertaken. Afterwards, we have no chance to bring this to the attention of the House. The other assurance I want from the Hon. Minister is this. If necessary, he can even send a chit across to the Hon. Chief Minister. I would like the Hon. Law Minister to give an assurance in this House that the cases that are now made out against the victims under the Defence of India Rules will be withdrawn because the situation has changed. It will give confidence to the people, to the Press and everyone to act in the manner that we would say that there is a free Press. I shall not go into the merits. I would also request the Hon. Minister not to go into the merits of the cases. Because if he goes into the merits, then I will not be having any opportunity to give my point of view. I am not at all saying whether it is right or wrong. I am not going into the merits. I would request the Hon. Minister for Law to give an assurance (1) that the Defence of India Rules will not be applied ruthlessly and (2) that the cases will be withdrawn.

The second important point that I would like to refer to is with regard to taxes. This is a supplementary budget and a huge amount is sought to be raised through this Appropriation Bill. Especially after the Rule 82 Statement that was given by the Government saying that they are going to levy fresh taxes and that it will be brought before the House probably in the month of January, I would like the Hon. Minister for Law to assure us on the floor of this House that whatever taxation measures extra taxation measures that they are going to bring in this House, that will be done with caution, with care and that will be done very carefully. I want that assurance that the taxation measures which are going to be brought in here will not be repeated or will not be continued after the emergency ceases to exist. In other words, whatever extra amount we required for making good the emergency, that extra amount alone should be collected by way of additional taxation. Under this pretext we are going to increase for instance the bus fare from 3 1/8 to 4 paise. Long distance transport cost is going to be increased. But

1971 டிசம்பர் 18]

[Dr. H. V. Hande]

I want an assurance that those taxation measures will be stopped or withdrawn and the old rates will be restored after the emergency is over. That assurance I want.

Then, I would like to refer only to two small points. With regard to the Madras Archives I had given a complaint to the Chief Secretary and to the Hon. Chief Minister. The Hon. Chief Minister was good enough to take necessary action on that and after that a special audit party has been appointed by the Government and it is now examining the whole thing. But I find that there is some delay during the last six months. The speed with which the whole thing was being rectified and the speed with which action was being taken by the Chief Secretary and the Hon. Chief Minister has been slowed down and there is some delay. I want to know what is the reason for the delay. Still things are not happy in that department. The same things are going on. Lot of corruption cases have been discovered. I have got the answers from the Hon. Chief Minister also. He told me on the floor of the House that action was being taken and certain malpractices had been discovered. Therefore, I request the Hon. Minister for Law if it is possible he can give me the details in his answer—to see to it that immediate, necessary action is taken against the particular Officer who is responsible for these things.

Finally, I understand a particular college—Government College of Arts and Crafts in Poonamallee High Road—persons working there have not yet got the benefits of the recommendations of the Second Pay Commission most of the people have already got it, but for the past fifteen months the Second Pay Commission's recommendations have not been implemented in respect of the staff members of this particular Government College. I request the Government to find out what is the mistake there, what is the delay and why there is delay and see to it that immediate disbursement of the pay, etc., as per the recommendations of the Second Pay Commission is done. Thank you, Sir.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கைகளுக்கான நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவின் மீது பலகருத்துக்கள் இங்கே பேசப்பட்டன. இதற்குச் சம்பந்தப்படாத தனிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றி ரொல்லிய கருத்துக்களை எல்லாம் அந்தந்தத் துறையினர் நிச்சயம் கவனித்து நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்பதையும் நான் முன்கூட்டி இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இங்கே பேசிய சில மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் துணை மானியக் கோரிக்கை என்று கொண்டுவருவதே தவறு என்கிற எண்ணம்படப் பேசினார்கள். அப்படிப்பட்ட எண்ணத்தில் பேசி இருக்கமாட்டார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். துணை

[1971 டிசம்பர் 18]

[திரு. செ. மாதவன்]

மானியக் கோரிக்கை என்று வருவது புதிதல்ல. இது தமிழ்நாட்டில் மட்டும் அல்ல. எல்லா இடங்களிலும் துணை மானியக் கோரிக்கை கொண்டு வருவது உண்டு. நமது தமிழகத்திலும் இதற்கு முன்னாலேயே துணை மானியக்கோரிக்கை என்று கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இப்போது நாம் 14 கோடி ரூபாய்க்குத் தான் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னாடி பார்த்தாலும் 20 கோடி, 19 கோடி ஏன் 41 கோடி என்ற அளவில் முதல் துணைமானியக் கோரிக்கை கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே துணை மானியக் கோரிக்கை என்று கொண்டுவருவதே தவறு என்று சொல்லமாட்டார்கள் என கருதுகிறேன்.

துணைமானியக் கோரிக்கை என்று கொண்டுவருவானேன், முன்கூட்டியே இந்தச் செலவினங்களுக்கான தொகையைப் பெற்றிருக்கக்கூடாதா என்று கேட்டார்கள். ஒவ்வொன்றுக்கும் காரணம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பெரும்பாலும் இதுபோன்ற இனங்கள் நிதிநிலை அறிக்கை சமர்ப்பித்ததற்குப் பின்னால் வருகிற செலவினங்களுக்காகத்தான். கொள்கைப் பிரச்சினையில் முடிவு எடுக்கிறபோது சில செலவினங்கள் வரும் இந்த துணைமானியக் கோரிக்கையில்தான் கொண்டுவரும்படி இருக்கும். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் சட்டசபையின் அனுமதி இல்லாமல் எந்த ஒன்றையும் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லை என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே தங்கமணி அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தில் நியமிக்கப்பட்டது போன்று இங்கே அமைக்கப்பட்டுள்ள அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ரிபார்ட் கமிஷன் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்கள் தருகின்ற அறிக்கையை எல்லாப் பருதியினரையும் வைத்துக்கொண்டு கலந்து பரிசீலித்தே இந்த அரசு முடிவு எடுப்பார்கள் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு சங்கம் கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பொறுத்து அவை சரியான முறையில் நடைபெறச் செய்யவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். பெரும்பாலும் சரியாக நடக்கின்றன. அப்படி நடைபெறாமல் இருக்கிற சங்கங்களைப் பரிசீலித்து மாநில சங்கத்தோடு ஒன்றுபடுத்தி தொழில் கூட்டுறவு சங்கம் என்ற முறையில் அடிக்கடி அவை மூடப்படாமல் இருக்க—ஏதாவது ஒரு பரிகாரம் காண முடியுமா என்பதை அரசாங்கம் பரிசீலித்து வருகிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து சேலம் உருக்காலைப்பற்றி பேசப்பட்டது. அது பற்றியும் இரண்டு—கருத்து வரும், வரும் என்று சொல்கிறீர்களே, எப்போது வரும் என்று கேட்கப்பட்டது. மற்றொன்று—இதற்கு ஏன் இவ்வளவு அவசரம் அவசரமாக நில ஆர்ஜிதம் செய்யப் படுகிறது என்றும் கேட்டார்கள். இவை இரண்டும் ஒன்றுக்

1971 டிசம்பர் 18]

[திரு. செ. மாதவன்]

கொன்று முரண் என்பதை நம்மால் உணர முடிகிறது. சேலம் உருக்காலை நிச்சயமாக வந்தே தீரும் என்பதை மத்திய அமைச்சர் அவர்களும் திட்டவாட்டமாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதில் சந்தேகம் வேண்டாம். ஆனால் எந்த எந்த உருக்குப்பொருள்—பராடெக்ட் மிக்ஸ்—உற்பத்தி செய்யப்படும் என்பதுதான் இன்னும் முடிவாகவில்லை. அதுபற்றியும் முடிவு எடுக்கப்படும் என்பதாக பாராளுமன்றத்தில் அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

நில ஆர்ஜிதம் என்று எடுத்துக்கொண்டால் நாம் ஒன்றும் செய்யவில்லை. நாங்கள் ஆட்சிப்பொறுப்புக்கு வருவதற்கு முன்பே பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா நிலங்கள் நில ஆர்ஜித சட்டத்தின்கீழ் உருக்காலைக்காக நோட்டிபிகேஷன் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. யாரோ புதிதாகச் செய்துவிட்டார்கள், யாரோ அவசரம் அவசரமாகச் செய்துவிட்டார்கள் என்று சொல்வது தவறாகும். பின்னால் விட ஏறிவிடப்போகிறதே என்பதாக முன்கூட்டியே அன்றைக்கு இருந்த அரசாங்கம் அதுபோல் நில ஆர்ஜிதத்திற்கு நோட்டிபிகேஷன் செய்தது என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த அரசாங்கத்திற்கு இவர்கள் என்ன சான்றிதழ் வழங்கப்போகிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது.

இப்போது வந்திருக்கிற பிரச்சினை எல்லாம் நம்முடைய மத்திய அரசு நம் மாநிலத்தில் எந்தெந்தப் பகுதியிலே உடனடியாக நிலம் தேவை என்பதைப்பற்றி கண்டறிய ஒரு குழுவாக வந்து பரிசீலித்தார்கள். நம்முடைய அதிகாரிகளும் ஆயிரம், இரண்டாயிரம் ஏக்கர் நிலம் தேவையென்று, ஆர்ஜிதம் எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதில் எந்தவிதமான தவறும் ஏற்படவில்லை.

அடுத்தபடியாக, தமிழ் படிப்பவர்களைப் பற்றி இங்கே சொன்னதாக ஒரு பிரச்சினை சொல்லப்பட்டது. தஞ்சை மாவட்டத்தை இணைத்துப் பேசும்போது தமிழைப்பயிற்சி மொழியாக எடுப்பவர்களைப்பற்றியும் சில கருத்துக்கள் பேசினார்கள். தமிழ் பயிற்சிக்கு ஜூன் மாதம் என்று அறிவித்து அதற்கான பணத்தைக் கேட்டிருக்கிறோம். தமிழ்க் கல்லூரிகளையும் பற்றி இணைத்துச் சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்குள்ள உரிமையை ஆட்சேபிக்கவில்லை. பேராசிரியர் அன்பழகன் அவர்கள் நல்ல தமிழ்ப் பேராசிரியர். அவர் பல்லாண்டுக் காலம் தமிழுக்காக உழைத்தவர். அப்படிப்பட்டவர்கள் தமிழ்க் கல்லூரி மாணவர்களைப்பற்றி இழிவாகப் பேசினார்கள், தமிழைப்பற்றி இழிவாகப் பேசினார்கள் என்பதை நான் நம்புவதற்குத் தயாராக இல்லை. நீங்கள் தனியாக அந்த அமைச்சரிடம் இதைப்பற்றிக் கேள்வி கேட்டிருந்தால் சொல்லியிருப்பார்கள். அமைச்சர் மீது தவறான கருத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கருத்தை யாரோ கிளப்பி விட்டிருக்கலாம். அரசாங்கத்திற்கும், அரசாங்கத்தில் உள்ள அமைச்சர்களுக்கும் தமிழைப் பற்றியும், தமிழ் படிப்பவர்களைப் பற்றியும் பழிக்கின்ற காலம் எப்போதும் ஏற்படாது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

[1971 டிசம்பர் 18]

[திரு. செ. மாதவன்]

அடுத்தபடியாக, தியாகிகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்த அரசாங்கம் தியாகிகளுக்கு என்னென்ன செய்திருக்கிறது என்பது பற்றி அவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். அவர்கள் மனத்திற்குள்ளேயே பாராட்டுவார்கள். வெளியிலே வேண்டுமானால், அதை ஒரு பிரச்சினையாக வைத்துப் பேசுவார்கள். தியாகிகள் காங்கிரஸ் கட்சியா மற்ற கட்சியா என்று கருதாமல், அவர்கள் செய்தத் தியாகத்தை மதித்து, மிகுந்த அளவிற்கு தியாகிகளுக்குப் பல நன்மைகளை இந்த அரசு செய்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மருத்துவத் துறையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சி என்ற முறையில் தாங்கள் சொல்லவேண்டியதை மிகைப்படுத்திச் சொன்னார்கள். இங்கே கேட்டிருப்பது, இருக்கின்ற மருத்துவ விடுதிகளை விரிவுபடுத்துமபோது அதற்குத் தேவையான ஸ்டாப், மற்ற வசதிகள் செய்து தருகிறோம். இன்னும் அதிகமான நடவடிக்கைகள் தேவை என்று கேட்டார்கள். நியாயமான கோரிக்கைகளை எந்த அளவிற்கு வசதியிருக்கிறதோ, அந்த அளவிற்கு அதைச் செய்து கொடுக்க இருக்கிறோம். இதற்காக இனி ஆஸ்பத்திரியே வேண்டாம், இருக்கின்ற ஆஸ்பத்திரியே போதும் என்றார்கள். அது மிகமிகப் பயங்கரமான வாதம். இங்கிருக்கும் வசதிகளை கிராமப்புறம் பூராவும் பரவலாக விஸ்தரிக்க வேண்டும். சென்னையிலே இருந்துகொண்டு, சென்னையில் இருக்கின்ற வசதிகளைப் பார்த்துவிட்டு இதுவே போதும் என்று சொல்வது சரியல்ல. சென்னையிலே இருக்கின்ற வசதிகள் அத்தனையும் கிராமப்புற மக்களுக்கும் கிடைக்கும்படியாக நாடு பூராவிலும் வசதி செய்து கொடுக்கும்படிச் செய்ய வேண்டுமென்பதுதான் இந்த அரசின் நோக்கமாகும். இதிலே எந்தவிதமான தயக்கமும் கிடையாது.

அடுத்தபடியாக, இப்போது அறிவித்த வரிகளை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வைத்த அறிக்கையிலே நல்ல வார்த்தைகளையெல்லாம் பொறுக்கியெடுத்து போட்டிருக்கிறார். தமிழ்நாடும், அரசும் தன்னுடைய திட்டத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசு வற்புறுத்தி வருகிறது. வரிகளை நெருக்கடிகால அடிப்படையில் விதிக்கலாம். இந்தவிதமான நெருக்கடிநிலைமையை உத்தேசித்து நிதிநிலைமைகளை மாற்றியமைக்கலாம். இது முதலாவதாகும். அடுத்தபடியாக, மத்திய அரசாங்கம் சில வரிகளைப் போட்டு எங்களுக்குத் தாருங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு காரணங்களாலேதான் நாங்கள் வரிப் பிரேரணைகளைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். இந்த வரிகளை அவசரநிலைமை தீர்ந்தவுடன் ரத்து செய்து விடுவோம் என்று எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது; எல்லா வரிகளையும் எப்போதும் நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக அப்படியே நீடிப்போம் என்றும் நினைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. இந்த வரிகளை மத்திய அரசு போடச் சொல்லி, சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். பின்னால் சட்டம்

1971 டிசம்பர் 18]

[திரு. செ. மாதவன்]

திருத்தும்போது அவற்றை வைத்துக்கொள்ளலாமா, விட்டு விடலாமா என்பதைப்பற்றி பரிசீலிக்கலாம். நம்முடைய அரசாங்கத்திற்குத் தேவையான அளவுக்கு இது நீடித்திருக்க வேண்டுமா அல்லது மத்திய அரசாங்கம் நமக்கு வேண்டிய அளவிற்கு நிதியைக் கொடுத்துவிட்டால் இதை ரத்து செய்துவிடலாமா என்பதைப் பின்னர் யோசிக்கலாம். எதை எதை எந்த மாதத்தில் நிறுத்தி விடுவோம், எதை எதை எந்த மாதத்தில் விட்டுவிடுவோம் என்று இப்போது சொல்ல முடியாது. அவசர காலத்திற்கு 70 கோடி ரூபாய் தேவை என்று மத்திய அரசு சொல்லியது. இப்போது போர் நிறுத்தம் ஏற்பட்டதால் மகிழ்ச்சியடையக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இப்போது அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்துத்தான் மொத்தமாக ஒரு முடிவு எடுக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பாதுகாப்புச் சட்டம் பற்றிச் சொன்னார்கள். இதுதான் கடைசி வாய்ப்பு என்று விளக்கம் அளித்துச் சொன்னார்கள். பலமுறை வாதிக்கப்பட்டது. எங்களுடைய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை அரசியல் நோக்கங்களுக்காக மற்றக் கட்சிகளை அடக்க வேண்டுமென்பதற்காக உபயோகிக்கிறோம் என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொல்ல மாட்டார்கள் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். இன்றைக்கு அவர் யார் பக்கம் இருந்தாலும் அன்றைக்கு எங்கள் பக்கம் இருந்தபோது இந்த பாதுகாப்புச் சட்டம் யார், யார் மீது பாய்ந்தது, எப்படி எப்படி அடக்கப்பட்டது என்பதை அவர்கள் மிக விளக்கமாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் காலத்தையும் எங்கள் காலத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இது நன்கு விளங்கும். இதுபோன்ற ஒரு சட்டத்தைப் பயன்படுத்தித்தான் நாங்கள் வாழ வேண்டுமென்கிற தரப்பாக்கிய நிலைமை எங்களுக்கு ஏற்படவில்லை. மற்றக் கட்சிகளை இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக அடக்க வேண்டுமென்ற கருத்து எங்களுக்குக் கொஞ்சம்கூட இல்லை.

அவர்கள் இன்றைக்கு உள்ள ஒரு பிரச்சினையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதை ஆழ்ந்து சிந்திக்கலாம். பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் மீது ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது, பாதுகாப்புச் சட்டம் போடப்பட்டது என்பது குறித்து மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இந்த அதிகாரம் தடுப்புக் காவல் சட்டத்தின்கீழும் வருகிறது. நாங்கள் எடுத்த நடவடிக்கை தடுப்புக் காவல் சட்டத்தின்கீழ் வரவில்லை. குற்றம் சாட்டப்பட்டிருப்பவர்கள் வாதாடுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. குற்றம் செய்திருக்கிறார்கள் என்ற அடிப்படையில்தான் நீதிமன்றத்திற்குக் கொண்டு சென்றிருக்கிறோம். நாங்கள் வற்புறுத்தி அவர்களைச் சிறைசாலையில் போட வேண்டுமென்ற கருத்து இந்த அரசாங்கத்திற்குக் கிடையாது. அப்படி ஒரு கருத்து சொல்லப்பட்டது. அந்தக் கருத்து மறுக்கப்பட வேண்டும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், மாநில அரசும் போர் முயற்சிகளை எதிர்த்துச் செயல்படுகிறது என்கிற எண்ணம் நாட்டு மக்களுக்கு ஏற்படக்கூடாது. யார் எழுதினாலும், எவ்வளவு பெரிய தலைவராக

[1971 டிசம்பர் 18]

[திரு. செ. மாதவன்]

இருந்தாலும் தவறு தவறுதான். சொல்லப்படுகிற கருத்து உண்மையாக இருந்தால்கூட, சரியாக இருந்தால்கூட, போர் முயற்சிக்கு அவசர கால நிலைமைக்கு மாறாக, எதிர்க்குச் சாதகமாக இருந்தால், அது குற்றம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்துச் சொல்லப்படுமானால் அது தவறுதான். “மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், மாநில அரசும் நாட்டுக்கு எதிராக இல்லை, போர் முயற்சிக்கு எதிராக இல்லை. அந்நியர்களுக்குச் சாதகமாக இல்லை என்று அவர்கள் சொன்னால் கடுமையான நடவடிக்கைகளை இந்த அரசாங்கம் எடுக்காது” என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சந்தேகம் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, I concede that in 1965 the present Minister for Co-operation and the Hon. Chief Minister were wrongfully confined and even now I do not change that opinion. I am not going into the merits of the matter. Now there is a better climate and under the changed circumstances, will it be possible for the Government to withdraw cases? That is the only point on which I want to get a clarification from the Hon. Minister.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அதைத்தான் நான் விளக்கமாகக் கூறியிருக்கிறேன், எல்லாத் தலைவர்களும் அது தவறு என்று சொன்னார்கள். எல்லா அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும் அந்தக் கருத்து தவறான கருத்து என்றும் கண்டிக்கப்படவேண்டிய கருத்து என்றும் சொன்னார்கள். அதற்குப் பின்னால்தான் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது.

போர் நின்ற சூழ்நிலையை ஒட்டி ஏதாவது மாறுதல் இருக்குமா என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கேட்டார்கள். போர் நிறுத்த அறிவிப்பு வருவதற்கு முன்பே நிதிமன்றத்திலே இருந்து கேட்கப்பட்டபொழுது அரசுத் தரப்பிலேயிருந்து பெருந்தன்மையைக் காட்டியிருக்கிறோம். இந்த மர்நிலத்தின் முதலமைச்சர் அவர்களோ, இந்த மாநில அரசோ போர் முயற்சிக்கு எதிராக இருந்தது என்று கருதி நான் எழுதவில்லை, அந்தக் கருத்து பொது மக்களிடத்தில் ஏற்பட்டிருக்குமானால் நான் வருந்துகிறேன் என்று அவர்கள் தெரிவிக்கவேண்டும். குறிப்பிட்ட இந்த வழக்கானாலும் சரி, வேறு எந்தப் பிரச்சனையாக இருந்தாலும் சரி, அரசாங்கம் பழிவாங்கும் எண்ணத்தில் செயல்படாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சீஸ்-பையர் ஏற்படுவதற்கு முன்னாலேயும் அந்தக் கருத்துத்தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பெருந்தன்மையான கருத்து அந்தக் கருத்து. சீஸ்-பையருக்குப் பின்னாலே சொல்ல வேண்டுமென்பதல்ல, முன்னாலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதையிட டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் என்ன எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. எனவே, எங்களைப் பொறுத்த

1971 டிசம்பர் 18]

[திரு. செ. மாதவன்]

வரையில் மிகவும் பெருந்தன்மையோடு நடந்து கொள்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இச்சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பெருந்தன்மையோடு நடந்து கொள்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் வருந்துகிறேன் என்றும் மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டுமென்றும், அன்டர்டேக்கிங் கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு நோக்கத்திலே சொன்னார்கள். இவர்கள் ஒரு நோக்கத்திலே சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் பெயில் கொடுக்கும்பொழுது ஒரு அன்டர்டேக்கிங் கொடுத்தால்தான் பெயில் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்வது பெருந்தன்மையல்ல, சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அமைச்சர் அன்பழகன் அவர்கள் அப்படி சொல்லவில்லை, நான் ஏதோ தவறாகச் சொன்னேன் என்று சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். பத்திரிகையில் வந்த செய்தியை நான் சொன்னேன், பத்திரிகைகளில் வந்த செய்திகள் எல்லாம் ஒட்டுமொத்தமாகத் தவறு என்று இந்த அரசாங்கம் கருதுகிறதா? பத்திரிகையில் வந்த செய்திக்கு மறுப்புக் கொடுக்காமல் இருக்கும்பொழுது நாங்கள் அதைக்குறித்திப் பேசுவது தவறு என்று சொல்வது சரிதான் என்பதை அறிந்தகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நான் ஒரு இடத்திலே கூட அவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. தமிழுக்கு எதிராக தமிழிலே படிப்பதற்காக எந்தக் காலத்திலேயும் சொல்லமாட்டார்கள் என்ற கருத்தைத்தான் சொன்னேன்.

அன்டர்டேக்கிங் பற்றிச் சொன்னார்கள். மன்னிப்பு என்ற முறையில் அல்ல. அதைக்கூட அவர்கள் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்றுதான் நினைக்கிறேன். “இந்த மாநிலத்தின் முதலமைச்சர் அவர்களோ அல்லது இந்த அரசோ போர் முயற்சி களுக்கு எதிராகச் செயல்படவில்லை. செயல்பட்டார்கள் என்று கருதி நான் எழுதவில்லை, அந்தக் கருத்து பொதுமக்களிடத்தில் ஏற்பட்டிருக்குமானால் அதற்கு நான் வருந்துகிறேன்” என்று இதைத்தான் கேட்டிருக்கிறோம். இது எப்படித் தவறு என்று வழக்கறிஞராக இருக்கிற உறுப்பினர் அவர்கள் கருதுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இப்படித் கேட்பது தவறு என்றால் அவர்கள் எழுதிய கருத்து சரியானது என்று கருதுவார்களானால் கனம் உறுப்பினர் அவர்களுடைய கருத்தை சந்தேகிக்கப்படவேண்டிய சூழ்நிலையில் நான் இருக்கிறேன். ஆனால் அவர்களுடைய கட்சித் தலைவரே திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களே தைரியமாக எழுதப்பட்ட கருத்து தவறு என்று சொன்னார்கள். ஆகவே அப்படி அவர்கள் கருதமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கட்சித் தலைவரே சொல்லிவிட்டார்கள் எழுதியது தவறு என்று. மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டுமென்று அல்ல, எழுதியதையெல்லாம் மறுக்க

[1971 டிசம்பர் 18]

வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை, பொதுவான கருத்தைத்தான் கேட்டிருக்கிறோம். எனவே, இதிலே எந்தவிதமான தவறும் இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

MR. SPEAKER: The questions is—

‘That the Tamil Nadu Appropriation (No. 4) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 55 of 1971) be taken into consideration.’

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration clause by clause.

Clause 2, was put and carried.

Clause 1, the Schedule, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: Sir, I move—

‘That the Tamil Nadu Appropriation (No. 4) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 55 of 1971) be passed’.

MR. SPEAKER: The questions is—

‘That the Tamil Nadu Appropriation (No. 4) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 55 of 1971) be passed’.

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

(இ) 1971-ம் ஆண்டு இந்திய முத்திரைத்தாள் (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

(சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 47/1971).

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1971-ம் ஆண்டு இந்திய முத்திரைத்தாள் (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு* (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு 47/1971) பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று முன்மொழிகிறேன்.

நமது மாநில வருவாயைப் பெருக்கும்பொருட்டு, அரசு அறிவிக்கும் நாளன்றும் அந்நாள் முதற்கொண்டும் பதிவுப் பத்திரங்கள் எல்லாவற்றின் மீதான முத்திரைத்தாள் தீர்வையில் கூடுதலாக 2½ சதவீதத்திற்குமேல் வரி விதிப்பதென்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இச் சட்ட முன்வடிவின் கீழ் கூடுதலாக விதிக்கப்படும் மேல்வரி, பரிமாற்ற உண்டிகள், காசோலைகள், புரோநோட்டுகள், கப்பல் சரக்குப் பட்டியல்கள், கடன் உத்தரவாதப் பத்திரங்கள், ஈட்டுறுதிப் பத்திரங்கள், பங்கு மாற்றம், கடன் ஈட்டுப் பத்திரங்கள், பதிலாள் அதிகாரப் பத்திரங்கள் (Proxies) உடமைகளைப் பெறுவதற்கான பத்திரங்கள் (receipts) ஆகியவற்றுக்குப் பொருந்தாது. இவற்றின்மீது முத்திரைத்தாள் தீர்வை விதிக்க நாடாளுமன்றத்திற்கே அதிகாரம் உண்டு. இது தொடர்பாக, 1971-ம் ஆண்டு முத்திரைத்தாள் ஆயத் தீர்வைகள் (திருத்த) அவசரச் சட்டத்தைக் குடியரசுத் தலைவர் சாற்றுரைத்துள்ளார் என்பதை

* 13-12-71-ம் தேதி தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழ் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.